

staa umiddelbart under Ministeren, hvilket maa antages at være Lovforslagets Mening. Ligeledes billiges den Maade, hvorpaa de forskjellige Grene af Centralforvaltningen ifølge Lovens § 2 og Anmærkningerne Side 5—6 skulle fordeles mellem Direktøren og de 4 Kommitterede, idet man dog maa lægge særlig Vægt paa, at disse i de dem underlagte Grene af Bestyrelsen blive Direktøren undergivne, saaledes at han har Myndighed til at gribe ind paa ethvert enkelt Punkt, og at han vel kan tilkalde dem til fælles Raadslagning, men ikke er forpligtet dertil og i hvert Tilfælde fatter sine Beslutninger paa eget Ansvar, uafhængigt af de Kommitteredes Votum. Da der i § 1 staa, at saavel Centralforvaltningen som de to Vinieforvaltninger staa under Direktøren, antager man, at dette ogsaa er Lovforslagets Mening. Der har i Udvalget været reist Tvivl, om det herefter er heldigt at kalde de 4 nævnte Embedsmænd „Kommitterede“, hvorved Tanken ledes hen paa en kollegial Bestyrelse, og man forbeholder sig Ændringsforslag for om fornødent at forebygge en saadan Opfattelse.

Naar det i Lovforslaget foreslaas at gjøre Lillebelt til Grændsen mellem de tvende Hoveddistrikter, hvori Vinieforvaltningen skal deles, da begrundes dette dels paa det betydelige Misforhold, der vilde fremkomme imellem de to Distrikters Størrelse, naar det ene indskrænktes til de sjællandske Baner, som kun udgjøre 51 Mil, medens de jydsk-synske udgjøre 145 Mil, dels paa den Forandring, som Etableringen af Dampfærgeforbindelsen over Storebelt har frembragt i vore Trafikforhold. Rigtignok vil det ikke bidrage ret meget til at tilveiebringe Ligevægt i Omfanget af de to Banegrupper, at de 11 Mil Sernbane paa Fyn henlægges til samme Distrikt som de sjællandske Baner, og det bør heller ikke overses, at Fyn i Ævintre kan blive indskrænket til telegrafisk Forbindelse med Sjælland, samt at der muligvis om en ikke lang Aarrække vil blive Tale om at knytte den fynske Bane til de jydsk ved en fast Bro over Lillebelt. Disse Indven-

dinge have dog ikke havt den Vægt for Udvalget, at man af den Grund har villet foreslaa at fravige Regeringens Forslag; men man har dog ment at burde nævne dem, for at give Anledning til Drøftelse paa Sagens senere Trin.

At saavel Direktøren og de Kommitterede som de tre Embedsmænd, der skulle stilles i Spidsen for hver af de to Vinieforvaltninger, faae kongelig Udnævnelse og dermed blive pensionsberettigede efter den almindelige Pensionslov, kan Udvalget billige. Hvad derimod disse 11 Embedsmænds Lønning angaar, finder Flertallet det rigtigt, at Bestemmelserne herom træffes i den almindelige Lønningsslov for de ved Statsbanerne Ansatte og, indtil en saadan udkommer, midlertidig fastsættes ved Finantsloven.

En Del af Flertallet (Bust, Bønløkke og Winther), ønsker at sikkre Rigsdagen en mere virksom Indflydelse paa og Kontrol med Ledelsen af Statsbanedriften, og stiller derfor Ændringsforslag, hvor efter der skal tilforordnes Centralforvaltningen en Kontrolkomite, bestaaende af 10 Medlemmer, valgte af begge Rigsdagens Afdelinger, der har at føre stadigt Tilsyn med Overholdelsen af Budgettets Bestemmelser, samt skal tilkaldes til et Plenarmøde med Centralbestyrelsen, naar der paatænkes Forandringer vedrørende de i denne Lov omhandlede Sager, hvilke Forandringer ikke maa foretages uden Kontrolkomiteens Billigelse.

Et Mindretal (Naberg, Dinesen, Scharling, Thomsen) er vel enigt med Flertallet i, at det maa være Opgaven ved det foreliggende Lovforslag at tilveiebringe en Ordning, der paa een Gang giver Regeringen den fornødne administrative Frihed og Myndighed, som er Betingelsen for en indbringende og hensigtsmæssig Drift af Banerne, og sikkre Rigsdagen den efter vore statsretlige Forhold samme tilkommende finansielle Myndighed, og at der hertil udkræves, at Statsbanernes finansielle Forhold blive